

גברת טרוט והחתול שלה

רוברט ברנסטון

1818

הו, כמה שמחה הגברת הזקנה! על השולחן
מפה נקייה, העוף מריח טוב והחתול
המופלא מתחיל לחתוך את המנה.

גברת טרוט חזרה חורף אחד הביתה, רעבה
ורועדת מקור. אך החתול שלה הדליק כבר
אש טובה באח והכין לארוחת הערב עוף
צלוי ומתובל על השולחן.

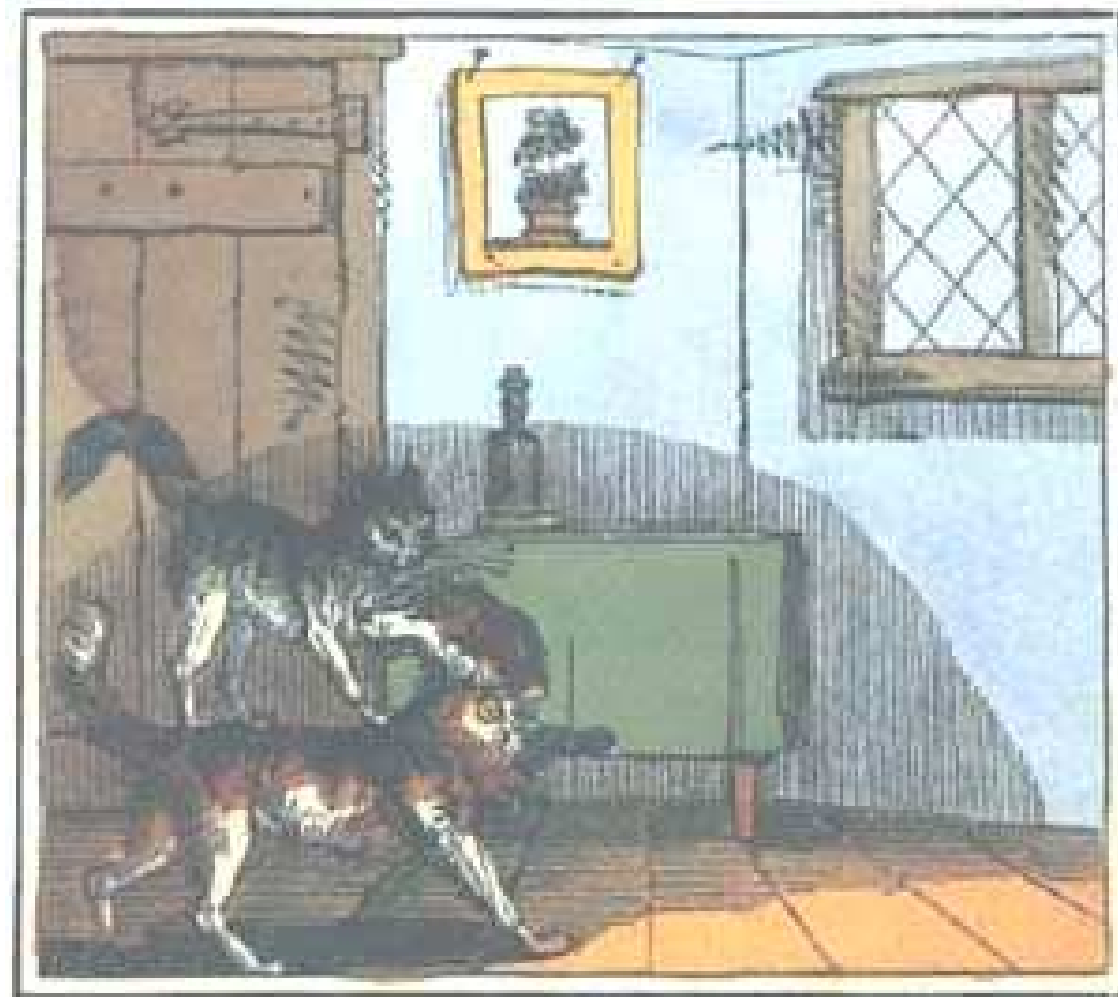
כוס היין עלה מהר לראשו של החתול. הוא לא רצה ללכת לישון ורק רקד, השתולל ועמד על הראש.

אחרי הארוחה אמרה הגברת "חבל שאין לנו מה לשתות" והחתול רץ מיד והביא בקבוק יין וכוסות.

-
"כמה יפה! מצוין!" קראה הגברת טרוט. אך
ספוט הכלב לא הסכים, נבח וזרק את
החתול מגבו.

הגברת נהנתה מהתעלולים שלו וכמעט
התפוצצה מצחוק. ופתאום החתול, בלי לומר
מילה, קפץ על גבו של ספוט הכלב.

למחרת בבוקר החתול הכין יפה את שולחן הארוחה. וכששעון הכנסייה צלצל שעה שמונה התה והלחם הקלוי היו כבר מוכנים.

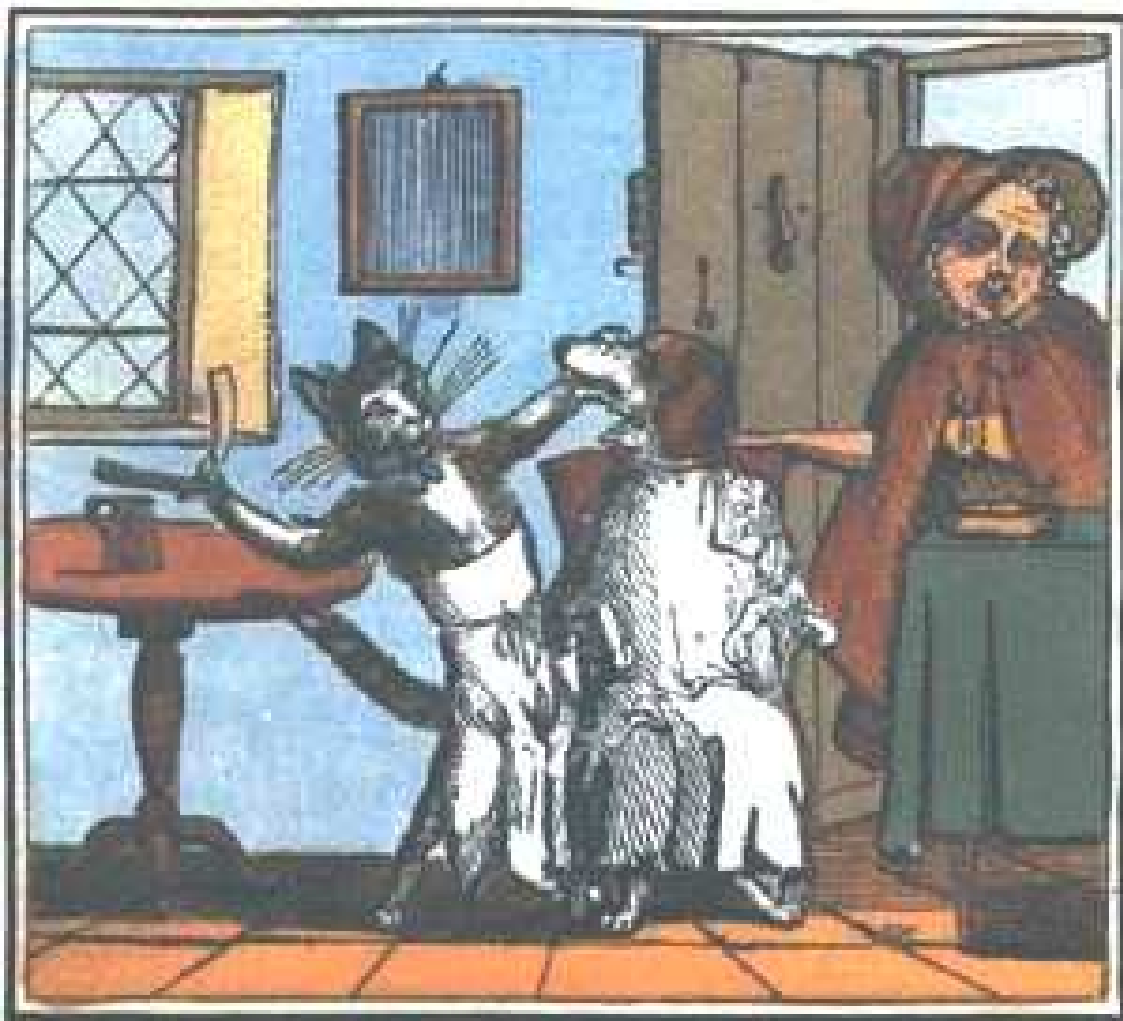
הגברת הייתה כבר עייפה ועיניה נעצמו מעצמן. ותוך זמן קצר שלושתם, הגברת, החתול והכלב נרדמו חזק.

אחרי הארוחה טרוט הלכה לבקר את שכניה, וכשחזרה הביתה מצאה את החתול והכלב ספוט ליד השולחן, משחקים בקלפים.

טרוט התעוררה, שפשפה את עיניה ושתתה את התה, מופתעת שהחתול שלה מתנהג בתבונה כזאת.

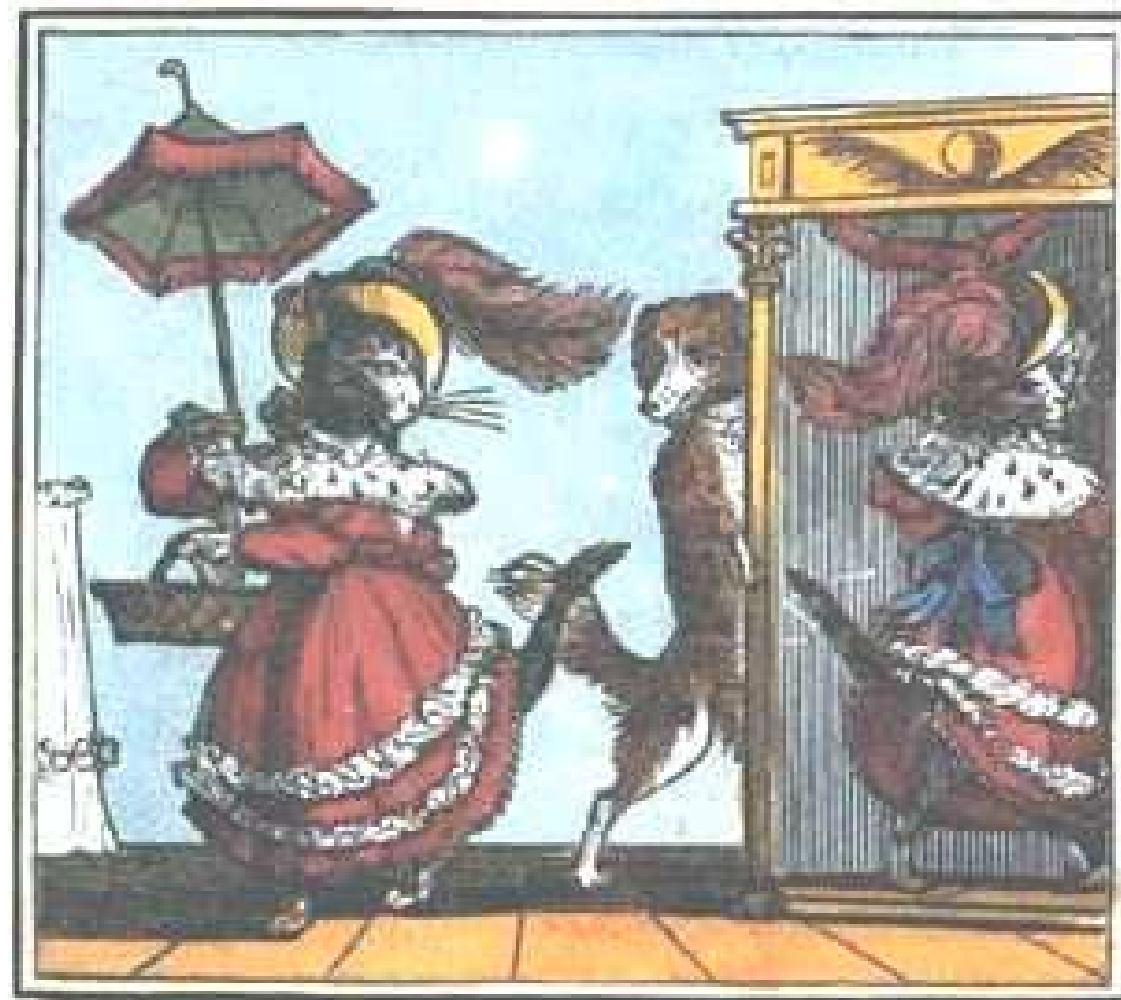
אחרי הגילוח החתול התיישב לפני המראה,
רחץ את פניו והסתרק כמו גברת מודרנית
מכובדת.

ופעם אחרת כשהגיעה הביתה ראתה
שספוט וושב יפה ובשקט והחתול מגלח את
פרצופו.

בדיוק אז הגברת נכנסה הביתה. מופתעת
מאוד השתחוה יפה בפני החתול, והוא
השיב לה בקידה עמוקה.

אחר כך חבש כובע עם נוצה, לבש שמלת
משי אדום והתכונן לטיול בחוץ.

וכך הם חיו שנים רבות, גברת טרוט, הכלב ספוט והחתול
המופלא שלה. וכשהזדקנו ישבו בערבים בכיסאותיהם ונזכרו
בזמני צעירותם.